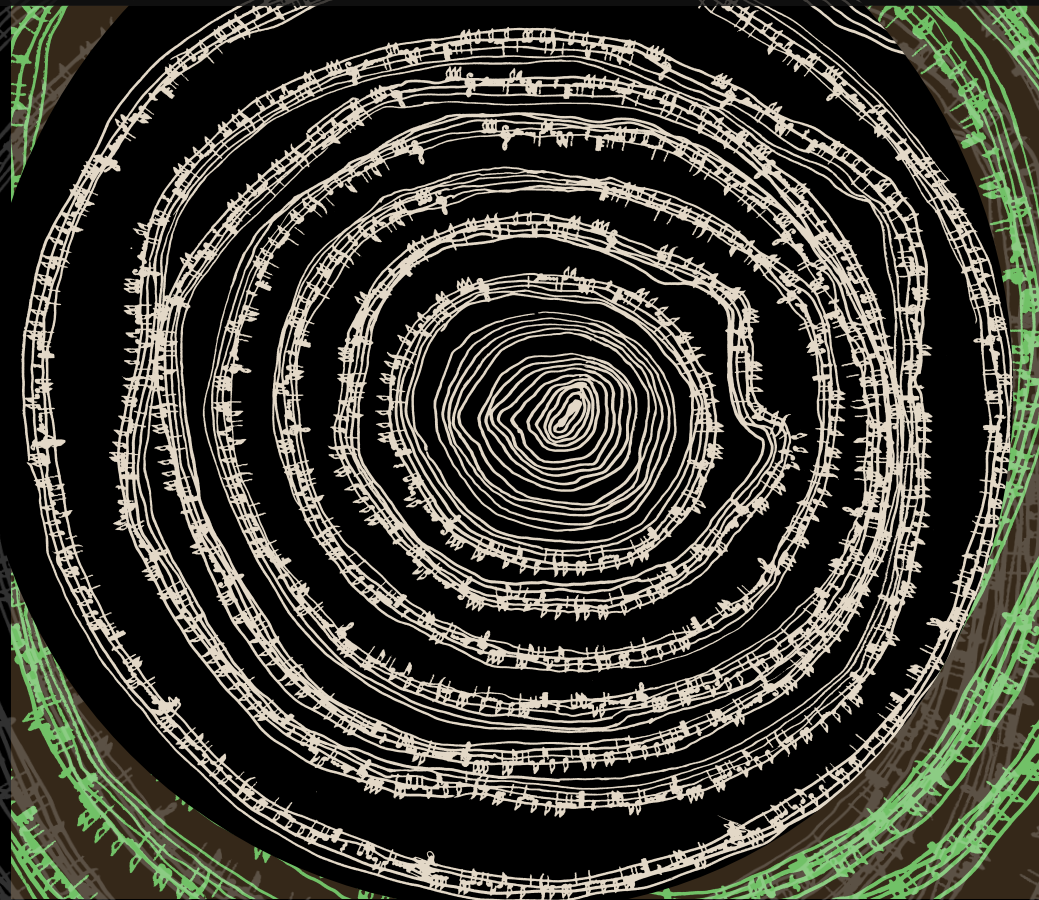

Mikuláš Moyzes

Mucha Quartet Sláčikové kvartetá
String Quartets / Streichquartette

MONUMENTA MUSICAE SLOVACAE

Christophersen

Mikuláš Moyzes (1872 – 1944) Sláčikové kvartetá

Slovenský skladateľ Mikuláš Moyzes (6. 12. 1872 Zvolenská Slatina – 2. 4. 1944 Prešov) absolvoval gymnázium v Banskej Bystrici a učiteľský ústav v Kláštore pod Znievom (1889 – 1893). Pôsobil ako organista a učiteľ v maďarskom Jágri (Eger), Veľkom Varadíne (Oradea, dnešné Rumunsko) a Čurgove (Csurgó). Po návrate na Slovensko v rokoch 1. svetovej vojny pôsobil na učiteľskom ústave v Kláštore pod Znievom a po získaní štátnej aprobácie na Maďarskej kráľovskej akadémii v Budapešti u Zoltána Kodályja (1917) bol až do dôchodku riadnym profesorom hudby a spevu na dievčenskom učiteľskom ústave v Prešove.

Moyzes sa venoval komponovaniu vo všetkých svojich pôsobiskách, zohľadňujúc potreby tej-ktorej mestskej kultúry. Ako pedagóg spolupracoval na tvorbe základov výučby. Inšpirovaný ideami Bartóka a Kodályja začal po

vzniku Československej republiky tvoriť koncept hudobnej výchovy založenej na ľudovej piesni. V tejto dobe vytvoril viacero učebníc (*Školský spevníček*, 1919; *Malá škola spevu*, 1924; *Cvičebnica slovenského jazyka*; *Šlabikár a prvá čítanka*; *Počtovnice*; *Škola na organ*, 1913, 1942; dvojväzková *Klavírna škola* – spolu s Michalom Vilecom, 1946) i množstvo úprav ľudových piesní pre klavír, pre hlas a klavír i pre rôzne zborové telesá.

Tvorivá cesta Mikuláša Moyzesa sa zvyčajne delí do dvoch častí. Prvú časť charakterizujú jeho aktivity v rámci uhorskej časti Rakúsko-Uhorska, keďže tu pôsobil do 46. roku svojho života. Dominuje tu vytvorenie učebnice hry na organe (1913) uznávané v celom Uhorsku. Ťažisko jeho diela spočíva v sakrálnej katolíckej tvorbe, ktorej vrchol predstavovala *Missa in C maior* (1907), predvedená v korunovačnom kostole v Budapešti. Po vzniku Československa (druhá etapa jeho tvorby) sa Moyzes popri pedagogike venoval vokálnej, komornej i orchestrálnej tvorbe. Ťažisko Moyzesevej komornej hudby tvorí štvorica sláčikových kvartet, ktorej

význam možno prirovnať k významu kvartetového diela o generáciu staršieho Jána Levoslava Bellu. Komornej tvorbe sa venoval v rokoch 1916 – 1943, teda medzi 45. a 71. rokom svojho života. Vytvoril štyri štvorčasťové cyklické kompozície pre sláčikové kvarteto. Jeho komorné dielo dopĺňa *Dychové kvinteto F dur* a *Dychové sexteto As dur*.

Sláčikové kvarteto č. 1 D dur vzniklo v rokoch 1916 – 1926. Impulzom k jeho vzniku bola odborná skúška v roku 1916, v rámci ktorej mal predložiť aj vlastné kompozície. Rozhodol sa pre skomponovanie sláčikového kvarteta. Prvá časť novej kompozície vznikla teda v roku 1916, ostatné časti dokončil v roku 1926. Časti diela *Allegro moderato* (1916), *Adagio* (1926), *Gavotte* (1920) a *Finale* (1926) tvoria bohatý kompozičný celok, Moyzes v strednom diele druhej časti cituje slovenskú ľudovú pieseň *Lecela pava*, *lecela*, ktorú podrobuje variáciám. Túto pieseň nájdeme v 1. zväzku matičných *Slovenských spevov* (SISp I, 596, *Hra na pávu*, K. Szereday, 1880, šarišsko-zemplínska), odkiaľ ju už pred Moyzesom prevzal Béla Bartók (*Detóm*, č. 5, 1909).

Kvarteto má tradičnú štvorčasťovú architektoniku, zdedenú od viedenských klasicistov. Pozoruhodné je aj použitie tanečnej gavoty; jej znovuoobjavenie romantikmi (Dvořák, Brahms) zvestovalo príchod neoklasicizmu.

Najrozsiahlejšie je Moyzesovo štvorčasťové **Sláčikové kvarteto č. 2 a mol**, pochádzajúce z roku 1929. Aj tu autor využil ako stavebný materiál citácie viacerých slovenských ľudových piesní. V prvej časti tvorí kontrastnú tému ľudová pieseň *Ked' sa ti chce spať*, prechádzajúca v priebehu časti rôznymi tonálnymi prostrediami (C dur, A dur, F dur), ako aj pieseň *Budzil som sa, budzil*. Vo finálnom ronde (*Allegro*) exponuje zasa piesne *Sokolovie lúka* (SISp I, 60) a *Doliny, doliny*.

Sláčikové kvarteto č. 3 fis mol vzniklo v rokoch 1931 – 1932. Štyri časti cyklu (*Allegro ma non troppo* – *Adagio placido* – *Allegretto leggiero* – *Allegretto con tenerezza*) znovu prinášajú aj citáciu ľudovej piesne. Baladu *Vyletel vták* nájdeme v *Slovenských spevoch* (SISp I, 572, M. a K. Royová, 1880, nitrianska). Aj túto baladu upravil pred Moyzesom už Béla Bartók

(Štyri slovenské ľudové piesne pre hlas a klavír, cca 1907). Moyzes baladu exponuje dvakrát: vo vyššej polohe violončela s harmonickým sprievodom trojice nástrojov (a mol) a v sopránovej polohe prvých huslí, takisto s korešpondujúcim triom ostatných nástrojov (g mol). Skladbu revidoval huslista Georg Actardjoeff, ktorý dielo uviedol so svojím kvartetom v Slovenskom rozhlase 25. apríla 1939.

Sláčikové kvarteto č. 4 G dur je Moyzesovou labuťou piesňou. Vzniklo v roku 1943 a autor sa jeho premiéry nedožil. Jeho vyznenie je spomedzi všetkých štyroch kvartet „najklasicistickejšie“, najväčšmi „haydnovské“ či najmenej „romantické“. Ľudová pieseň *Zasial som žitko, nebudem ho žať* (SlSp I, 483, August Horislav Krčméry, 1879, zvolenská) je tu citovaná pred záverom prvej časti ako akési intermezzo, pričom Moyzesom citovanú melódiu v prvých husliach sprevádza trojica nástrojov kvarteta, ktoré sa tu epizódne zmení na ľudovú kapelu s primášom. Celkový charakter rozlúčkového pasticcia posilňuje aj použitie citácie

z Haydnovej *Symfónie* č. 104 *D dur* v téme *Menuetu* tretej časti kvarteta.

V hudobnom jazyku Mikuláša Moyzesa by sme len ťažko hľadali nejaké prejavy už nastupujúceho modernizmu. Nie je však problém nájsť tu prvky, ktoré možno označiť ako neoklasicistické, a teda formujúce sa v akomsi kontakte v historickú hudbu európskej minulosti; napríklad použitie barokovej gavoty ako tanečnej časti je nepochybne prejavom historizmu – ako u Dvořáka, Brahmsa či Prokofieva, tak aj u Moyzesa. A práve Moyzesova komorná hudba manifestuje aj istý druh folklorizmu, keďže autor sa snaží do svojho hudobného jazyka či štýlu integrovať aj slovenskú ľudovú pieseň, čím nepochybne ozvlášťňuje hudobný jazyk svojej doby a prispieva k sformovaniu svojej predstavy slovenskej hudobnej kultúry. Hoci jeho hudobný jazyk ostáva v hraniciach tonality, istý modernizmus sa prejavuje v časovej i texturálnej úspornosti jeho jazyka.

Vladimír Godár

Allergo ma non troppo.
Allegro $\text{♩} = 16$
Imyžkovy kvartet č. II.
Mikuláš Moyzes.

Violin I
Violin II
Viola
Violoncello

10
20
30

1.

Mikuláš Moyzes (1872 – 1944) String Quartets

The Slovak composer Mikuláš Moyzes (6. 12. 1872 Zvolenská Slatina – 2. 4. 1944 Prešov) completed his courses at secondary school in Banská Bystrica and the Teacher Training Institute in Kláštor pod Znievom (1889 – 1893). He worked as an organist and teacher in Hungary, in Eger, Oradea (today's Romania) and Csurgó. Following his return to Slovakia during the years of World War I, he worked in Kláštor pod Znievom at the Teacher Training Institute. He acquired the state certificate at the Hungarian Royal Academy in Budapest with Zoltán Kodály (1917), and until his retirement on pension he was the regular professor of music and singing at the Girls' Teacher Training Institute in Prešov.

Moyzes devoted himself to composition during all of his engagements, having regard to the cultural needs of the given town. As a teacher, he collaborated in producing basic materials of instruction. Inspired by the ideas of Bartók and

Kodály, following the foundation of the Czechoslovak Republic he began to create a concept of music education based on the folk song. During this time he produced several textbooks (*Little School Songbook*, 1919; *Little School of Singing*, 1924; *Slovak Language Practice Book*; *Spelling Book and First Reader*; *Arithmetic Book*; *School for the Organ*, 1913, 1942; the two-volume *Piano School* – with Michal Vilec, 1946), and numerous arrangements of folk songs for piano, voice and piano, and various choral bodies.

Mikuláš Moyzes's creative career is customarily divided into two parts. The first part is distinguished by his activities in the Hungarian part of Austria-Hungary, where he worked until his 46th year. A dominant feature is his production of a textbook for organ playing (1913), which was acclaimed all over Hungary. The core of his creative work is in Catholic sacred music, his highest achievement being the *Missa in C maior* (1907), presented in the coronation church in Budapest. After the establishment of Czechoslovakia (the second stage of his work) Moyzes engaged in vocal, chamber and orchestral composition, along with his teaching. The

core works of his chamber composition are the four string quartets, which may be compared in importance to the quartets composed by a man of the generation previous to his, Ján Levoslav Bella. Moyzes created his chamber works during the years 1916–43, hence between the 45th and 71st years of his life. He produced four four-movement cyclical compositions for string quartet. His chamber work is completed by *Wind Quintet in F Major* and *Wind Sextet in A flat Major*.

String Quartet No. 1 in D Major appeared in the years 1916–26. The impulse for its production was a professional examination in 1916, in which he had to present his own compositions. He decided to compose a string quartet. Hence the first movement of the new composition appeared in 1916; he completed the remaining movements in 1926. The work's four movements *Allegro moderato* (1916), *Adagio* (1926), *Gavotte* (1920) and *Finale* (1926) form a rich compositional whole. In the central section of the second movement Moyzes cites the Slovak folk song *Lecela pava, lecela*, on which he plays variations. We find this song in the first volume of the *Matica slovenská* (Slovak Academy)

project of Slovak song collection, *Slovenské spevy* (SlSp I, 596, *Hra na pávu*, K. Szereday, 1880, Šariš-Zemplín), whence Béla Bartók had taken it before Moyzes (*For Children*, No. 5, 1909). The quartet has the traditional four-movement structure, inherited from the Viennese classicists. Also worthy of note is the use of the gavotte dance; its rediscovery by the romantics (Dvořák, Brahms) heralded the coming of neo-classicism.

The most extensive work in this group is Moyzes's four-movement **String Quartet No. 2 in A minor**, from 1929. Here also, he used citations from several Slovak folk songs as materials for composition. In the first movement a contrasting theme is formed by the folk songs *Ked'sa ti chce spať*, which passes through various tonal media in the course of the movement (C Major, A Major, F major), and *Budzil som ca, budzil*. In the final rondo (*Allegro*) two further songs are profiled, *Sokolovie lúka* (SlSp I, 60) and *Doliny, doliny*.

String Quartet No. 3 in F sharp minor was produced in the years 1931–2. The four parts of the cycle (*Allegro ma non troppo* – *Adagio placido* – *Allegretto leggiero* – *Allegretto con tenerezza*) again

involve citation of folk songs. We find the ballad *Vyletel vták* in *Slovenské spevy* (SI Sp I, 572, M. and K. Royová, 1880, from Nitra). This ballad also had been arranged before Moyzes by Béla Bartók (*Four Slovak Songs for Voice and Piano*, cca 1907). Moyzes presents the ballad twice: in the higher register of the cello with harmonic accompaniment of a trio of instruments (A minor) and in the soprano register of first violin, likewise with a corresponding trio of other instruments (G minor). The composition was revised by the violinist Georg Actardjeff, who performed it with his quartet on Slovak Radio on April 5, 1939.

String Quartet No. 4 in G Major is

Moyzes's swan song. It was composed in 1943, and the author died before it was premiered. Of all four quartets, this is the one with the "most classical" sound, "most Haydnesque" and "least romantic". The folk song *Zasial som žitko, nebudem ho žat'* (SI Sp I, 483, August Horislav Krčméry, 1879, from Zvolen) is cited here before the conclusion of the first movement as a kind of intermezzo, while the melody cited by Moyzes in first violin is accompanied by instruments of the quartet, which here episodically

changes to a folk band with a band leader. The overall character of the parting pasticcio is reinforced by a citation from Haydn's *Symphony No. 104 in D Major*, used in the theme of the *Minuet* in the quartet's third movement.

In Mikuláš Moyzes's musical language we would scarcely be able to find expressions of the modernism that was already gaining ground. But it is easy to discover elements that may be described as neo-classicist, and hence taking shape in contact of some kind with the historic music of the European past. For example, use of the baroque gavotte as a dance movement is undoubtedly an expression of historicism – as with Dvořák, Brahms or Prokofiev, so likewise with Moyzes. In his chamber music Moyzes also manifests a certain kind of folklorism, and undoubtedly he thereby defamiliarises the musical language of his age and contributes towards forming his own idea of Slovak musical culture.

A certain modernism is expressed in the temporal and textual economy of his music, even though it remains within the bounds of tonality.

Vladimír Godár

Alligro. *Šmyčkový kvartet (Strachquartet)* Mikuláš Moyzes - *Časial som žitko.*

1.

Mikuláš Moyzes (1872 – 1944) Streichquartette

Der slowakische Komponist *Mikuláš Moyzes* (6. 12. 1872, Zvolenská Slatina – 2. 4. 1944, Prešov) besuchte das Gymnasium in Banská Bystrica und das Lehrerseminar in Kláštor pod Znievom (1889 – 1893). Anschließend war er als Organist und Lehrer im ungarischen Eger, in Großwardein (häutiges Rumänien) und in Csurgó tätig. Nach seiner Rückkehr in die Slowakei während des ersten Weltkrieges wirkte er an dem Lehrerseminar in Kláštor pod Znievom und nach Erhalt der staatlichen Zulassung an der königlich-Ungarischen Musikakademie in Budapest bei Zoltán Kodály (1917) war er bis zu seiner Pensionierung ordentlicher Professor für Musik und Gesang an dem Lehrerinnenseminar in Prešov.

An allen seinen Wirkungsorten widmete sich Moyzes dem Komponieren, wobei er den kulturellen Bedürfnissen der jeweiligen Stadt Rechnung trug. Als

Lehrer wirkte er an der Schaffung von Unterrichtsgrundlagen mit. Inspiriert von den Ideen Bartóks und Kodálys begann er nach der Gründung der Tschechoslowakischen Republik ein Konzept der Musikerziehung auf der Grundlage des Volksliedes zu entwickeln. Auf diese Zeit gehen mehrere seine Lehrbücher zurück (*Gesangsbuch*, 1919; *Kleines Gesangsbuch*, 1924; *Übungsbuch Slowakisch; ABC- und Lesebuch; Rechnen; Orgelschule*, 1913, 1942; *Klavierschule* – Doppelband mit Michal Vilec, 1946) sowie eine Vielzahl von Adaptionen von Volksliedern für Klavier, Gesang und Klavier sowie für Chorgesang.

Der künstlerische Schaffensweg von Mikuláš Moyzes wird häufig in zwei Abschnitte geteilt. Der erste Abschnitt seines künstlerischen Schaffens wird von seiner Tätigkeit in dem ungarischen Teil Österreich-Ungarns geprägt, in dem er bis zu seinem sechsundvierzigsten Lebensjahr tätig war. Als sein Hauptwerk aus dieser Zeit dominiert seine in ganz Ungarn geachtete *Orgelschule* (1913). Der Schwerpunkt seines Schaffens liegt auf

der katholischen Kirchenmusik, deren Höhepunkt seine in der Krönungskirche in Budapest aufgeführte *Missa in C maior* (1907) darstellt. Nach der Entstehung der Tschechoslowakei (die zweite Etappe seines künstlerischen Schaffens) widmet sich Moyzes neben seiner Lehrtätigkeit dem Komponieren von Gesangs-, Kammer- und Orchestermusik. Der Schwerpunkt seiner Kammermusik liegt auf seinen vier Streichquartetten, deren Bedeutung mit jenen des um eine Generation älteren Ján Levoslav Bella vergleichbar ist. Moyzes widmete sich der Kammermusik in den Jahren 1916 – 1943, d. h. zwischen seinem 45. und 71. Lebensjahr. Er schuf vier vierteilige zyklische Kompositionen für das Streichquartett. Sein kammermusikalisches Schaffen wird durch sein *Bläserquintett F-Dur* und das *Bläsersextett As-Dur* abgerundet.

Das **Streichquartett Nr. 1 D-Dur** wurde 1916 – 1926 komponiert. Den Anstoß zu seiner Entstehung gab eine Berufsprüfung im Jahr 1916, bei der er seine eigenen Kompositionen vorstellen sollte. Er beschloss, ein Streichquartett zu komponieren. Der

erste Satz der neuen Komposition entstand also 1916, die anderen Sätze wurden 1926 fertiggestellt. Die Sätze *Allegro moderato* (1916), *Adagio* (1926), *Gavotte* (1920) und *Finale* (1926) stellen eine prächtige kompositorische Einheit dar, im Mittelsatz des zweiten Satzes wird das slowakische Volkslied *Lecela pava, lecela* zitiert, das Moyzes Variationen unterzieht. Dieses Lied ist im ersten Band des Sammelbandes slowakischer Volkslieder *Slovenské spevy* (SISp I, 596, *Hra na pávu*, K. Szereday, 1880) zu finden, von wo es bereits vor Moyzes von Béla Bartók aufgegriffen worden war (*Für Kinder*, Nr. 5, 1909).

Das Quartett weist den traditionellen viersätzigen Aufbau auf, der von der Wiener Klassik übernommen wurde. Bemerkenswert ist auch die Verwendung der Tanzgavotte, deren Wiederentdeckung durch die Romantiker (Dvořák, Brahms) den Beginn des Neoklassizismus einleitete.

Die umfangreichste Komposition Moyzes' ist das viersätziges **Streichquartett Nr. 2 a-Moll** aus dem Jahr 1929. Auch hier verwendete der Autor Zitationen aus mehreren

slowakischen Volksliedern als Baumaterial. Das kontrastierende Thema des ersten Satzes ist das Volkslied *Ked'sa ti chce spať*, das im Laufe des Satzes verschiedene tonale Umgebungen (C-Dur, A-Dur, F-Dur) durchläuft, sowie das Lied *Budzil som ca, budzil*. Im Schlussrondo (*Allegro*) erklingen die Volkslieder *Sokolovie lúka* (SlSp I, 60) und *Doliny, doliny*.

Das **Streichquartett Nr. 3 fis-Moll** entstand 1931-1932. Die vier Sätze des Zyklus (*Allegro ma non troppo* – *Adagio placido* – *Allegretto leggiero* – *Allegretto con tenerezza*) enthalten wiederum Zitationen eines Volksliedes. Die Ballade *Vyletel vták* findet sich in dem Sammelband *Slowakische Lieder* (SlSp I, 572, M. und K. Royová, 1880). Vor Moyzes hatte auch Béla Bartók diese Ballade bearbeitet (*Vier slowakische Volkslieder für Gesang und Klavier*,

um 1907). Moyzes lässt die Ballade zweimal ertönen: in der höheren Lage des Cellos mit harmonischer Begleitung eines Instrumententrios (a-Moll) und in der Sopranlage der ersten Violine, ebenfalls mit einem entsprechenden Trio anderer Instrumente (g-Moll). Das Werk wurde von dem Geiger Georg Actardjjeff überarbeitet, der das Werk zusammen mit seinem Quartett am 25. April 1939 im Slowakischen Rundfunk aufführte.

Das **Streichquartett Nr. 4 G-Dur** ist Moyzes' Schwanengesang. Es wurde 1943 komponiert und der Komponist erlebte seine Uraufführung nicht mehr. Von allen vier Quartetten ist es das am stärksten klassisch geprägte, das am meisten an Haydn orientierte und das am wenigsten romantische. Das Volkslied *Zasial som žitko, nebudem ho žat'* (SlSp I, 483,

August Horislav Krčméry, 1879) wird hier vor dem Schluss des ersten Satzes als eine Art Intermezzo zitiert, während die von Moyzes zitierte Melodie in der ersten Violine vom Instrumententrio des Quartetts begleitet wird, das sich hier episodisch in eine Volksmusikkapelle mit einem Primas verwandelt. Der Gesamtcharakter des Abschiedspasticcio wird durch die Verwendung eines Zitats aus Haydns *Symphonie Nr. 104 D-Dur* im *Menuett-Thema* des dritten Satzes des Quartetts betont.

In der musikalischen Sprache von Mikuláš Moyzes sind kaum Ausdrucksformen und Elemente der bereits aufkommenden Moderne zu finden, um so mehr jedoch jene des Neoklassizismus, die in einer Art Kontakt mit der historischen Musik der europäischen Vergangenheit entstanden

sind. So ist beispielsweise die Verwendung der barocken Gavotte als Tanzsatz zweifellos eine Manifestation des Historismus – sowohl bei Dvořák, Brahms oder Prokofjew als auch bei Moyzes. Und auch in der Kammermusik von Moyzes manifestiert sich eine Art Folklorismus, da der Komponist versucht, das slowakische Volkslied in seine musikalische Sprache bzw. seinen Stil zu integrieren, wodurch er zweifellos der Musiksprache seiner Zeit einen besonderen Ausdruck verleiht und zur Gestaltung seiner Vorstellungen von der slowakischen Musikkultur beiträgt. Obwohl sich seine musikalische Sprache innerhalb der Grenzen der Tonalität bewegt, manifestiert sich ein gewisser Modernismus in der zeitlichen und textuellen Ökonomie seiner Sprache.

Vladimír Godár

Mucha Quartet

Juraj Tomka – 1. husle
Jozef Ostrolucký – 2. husle
Veronika Kubešová – viola
Pavol Mucha – violončelo

Súbor Mucha Quartet sa sformoval počas štúdia jeho členov na Konzervatóriu v Bratislave v roku 2003, kde pracoval pod pedagogickým vedením Stanislava Muchu, vtedajšieho primára Moyzesovho kvarteta. Členmi kvarteta sú vynikajúci interpreti, laureáti domácich i zahraničných súťaží. Kvarteto koncertovalo na popredných hudobných festivaloch (Bratislavské hudobné slávnosti, Pražská jar, Bordeaux String Quartet Festival, Allegretto Žilina), vo významných koncertných sálach (recitál vo viedenskom Musikvereine, koncert v Luxemburskej filharmónii i v rámci komorného cyklu Slovenskej filharmónie). Pravidelne sa zúčastňuje na ďalších kultúrnych podujatiach doma i v zahraničí a spolupracuje s radom umelcov. Za svoju doterajšiu činnosť získalo kvarteto niekoľko ocenení a umiestnilo sa na

popredných miestach interpretačných súťaží v zahraničí. Od roku 2015 uvádza v Galérii Nedbalka v Bratislave cyklus koncertov v projekte „musica_litera“ (spojenie vážnej hudby a umeleckého slova). V rokoch 2016 a 2017 bolo kvarteto rezidenčným súborom Rádia Devín s cyklom samostatných koncertov v Slovenskom rozhlase.

Mucha Quartet
Juraj Tomka – 1st violin
Jozef Ostrolucký – 2nd violin
Veronika Kubešová – viola
Pavol Mucha – cello

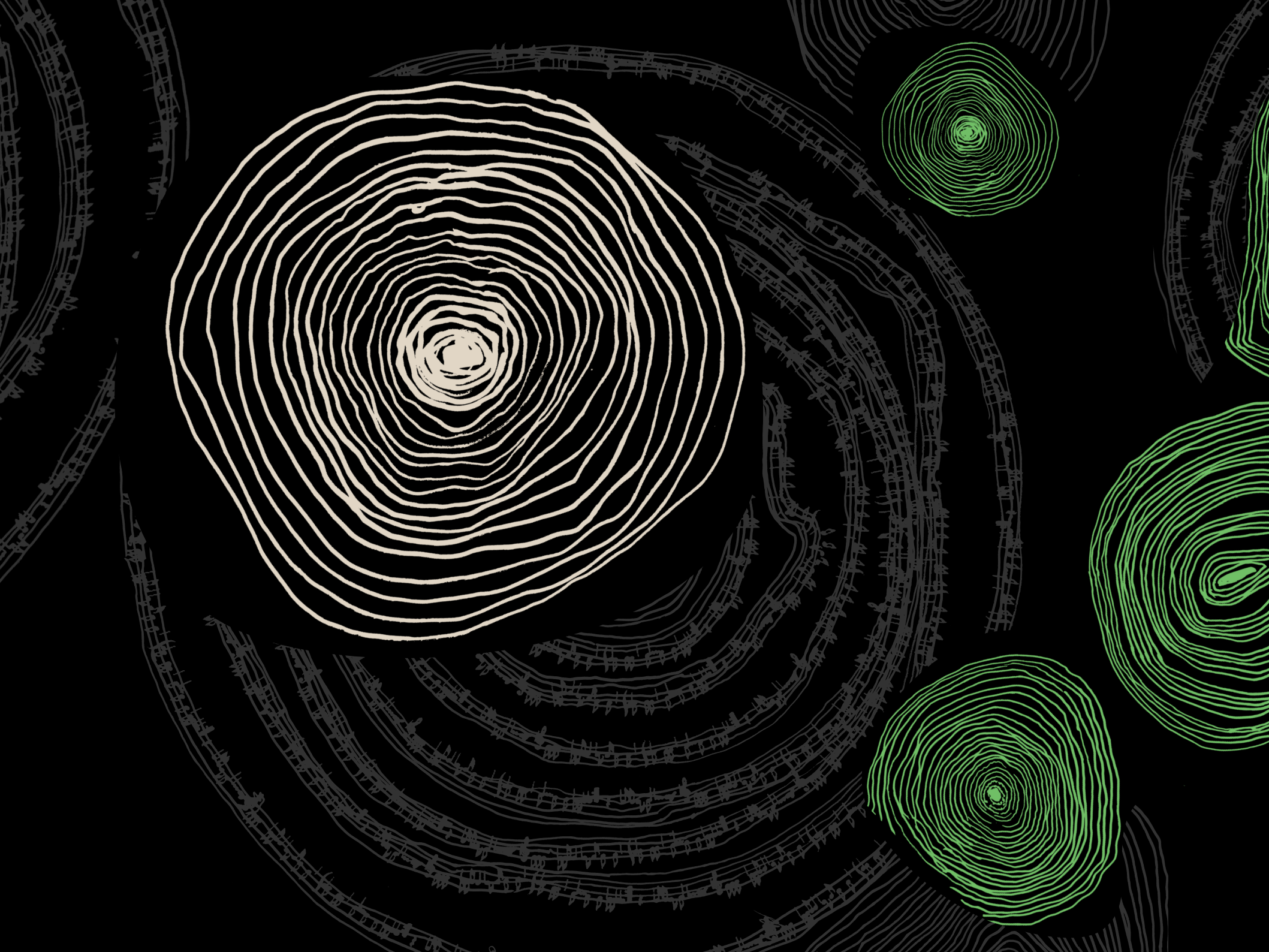
The Mucha Quartet was formed during its members' study at the Conservatory in Bratislava in 2003, where it worked under the pedagogical guidance of Stanislav Mucha (then leader of the Moyzes Quartet). Its members are outstanding performers, laureates of competitions at home and abroad. The quartet has given concerts at leading music festivals (Bratislava Music Festival, Prague Spring, Bordeaux String Quartet Festival, Allegretto Žilina) and in prestigious concert halls (a recital in Vienna's Musikverein, and concerts in

the Luxemburg Philharmonic and in the Slovak Philharmonic's chamber cycle). At home and abroad it regularly participates in other cultural events and partners with numerous artists. The Mucha Quartet has gained several awards for its activity hitherto, and it has been highly placed in performance contests abroad. From 2015 it has presented a cycle of concerts in Bratislava's Nedbalka Gallery in the "musica_litera" project (combining serious music with artistic words). In 2016 and 2017 the quartet was the resident ensemble at Radio Devín, with a cycle of solo concerts on Slovak Radio.

Mucha Quartet
Juraj Tomka – 1. Violine
Jozef Ostrolucký – 2. Violine
Veronika Kubešová – Viola
Pavol Mucha – Cello

Das Ensemble Mucha Quartet entstand während des Studiums seiner Mitglieder an dem Konservatorium von Bratislava im Jahr 2003, wo sie unter der pädagogischen Leitung von Stanislav Mucha, dem damaligen Leiter des Moyzes Quartetts, spielten. Die Mitglieder des Quartetts sind hervorragende

Interpreten und Preisträger nationaler und internationaler Wettbewerbe. Das Ensemble spielte bei führenden Musikfestivals (Musikfestspiele Bratislava, Prager Frühling, Bordeaux String Quartet Festival, Allegretto Žilina), in bedeutenden Konzertsälen (Recital im Wiener Musikverein, Konzert in der Luxemburger Philharmonie und im Rahmen der Kammermusikreihe der Slowakischen Philharmonie). Es nimmt regelmäßig an kulturellen Veranstaltungen im In- und Ausland teil und wirkt mit einer Reihe von Künstlern zusammen. Das Quartett wurde mehrfach preisgekrönt und besetzte Spitzenplätze bei Musikwettbewerben im Ausland. Seit 2015 präsentiert es im Rahmen des Projekts „musica_litera“ (Verbindung klassischer Musik und literarischer Texte) eine Reihe von Konzerten in der Galerie Nedbalka in Bratislava. In den Jahren 2016 und 2017 führte das Quartett als Radio-Devín-Hausorchester eine Reihe von Einzelkonzerten im Slowakischen Rundfunk auf.

Mikuláš Moyzes (1872 – 1944)

Sláčikové kvartetá / String Quartets / Streichquartette

Mucha Quartet

Sláčikové kvarteto č. 1 D dur (1916 – 1926) / String Quartet No. 1 in D Major / Streichquartett Nr. 1 D-Dur

01. Allegro moderato 8:26
02. Adagio. Poco più mosso (*Lecela pava, lecela*). Tempo I. 5:51
03. Gavotte. Moderato 2:11
04. Finale. Allegro 3:07

Sláčikové kvarteto č. 2 a mol (1929) / String Quartet No. 2 in A minor / Streichquartett Nr. 2 a-Moll

05. Allegro (*Ked' sa ti chce spať; Budzil som ca, budzil*) 7:37
06. Adagio 4:33
07. Moderato di Menuetto. Trio. Menuetto Da Capo al Fine 3:31
08. Finale. Allegro (*Sokolovie lúka; Doliny, doliny*) 5:04

Sláčikové kvarteto č. 3 fis mol (1931 – 1932) / String Quartet No. 3 in F sharp minor / Streichquartett Nr. 3 fis-Moll

09. Allegro ma non troppo 3:43
10. Adagio placido. Più mosso (*Vyletel vták*). Tempo I. 3:59
11. Allegretto leggiere 3:21
12. Allegretto con tenerezza. Meno mosso. Andante. Allegretto. Meno mosso. Allegretto 4:36

Sláčikové kvarteto č. 4 G dur (1943) / String Quartet No. 4 in G Major / Streichquartett Nr. 4 G-Dur

13. Allegro giusto (*Zasial som žitko, nebudem ho žat*) 5:23
14. Larghetto con espressione 4:20
15. Menuetto 1:20
16. Rondo. Allegro con anima 3:41

Total time: 71:30

Mikuláš Moyzes

Mucha Quartet Sláčikové kvartetá (1872 – 1944)

String Quartets / Streichquartette

Juraj Tomka – 1. husle / 1st violin / 1. Violine, Jozef Ostrolucký – 2. husle / 2nd violin / 2. Violine,
Veronika Kubešová – viola / viola / Viola, Pavol Mucha – violončelo / cello / Cello

*Nahrané 24. júna a 5. júla 2023 v Kostole Evanjelickej cirkvi a. v. v Senci.
Recorded on June 24 and July 5, 2023 at the Lutheran Church in Senec.*

Music director: Daniel Rumler

Recording engineer: Viliam Chovanec

Sleeve notes: Vladimír Godár

Translation: John Minahane, Zuzana Guldánová

Production coordinator: Pavol Šuška

Photo, autographs: Marcel Plavec, SNM-Music Museum, State Archive Prešov

Design, Illustrations and Layout: Andrea Andreutti Pokorná

Total time 71:30

SOZA / BIEM R35 0051-2-131 2023 HC 10062

© **hudobné centrum**
MUSIC CENTRE SLOVAKIA

 **MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**